

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Concordia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Ex eo autem, quod cor in abcessu pectoris latitat, & intra præcordia se reducit, Divinæ literæ cor plerumq; rerum receptaculo, ubi hæc in diuturnum tempus asservandæ reponuntur in occulto, per cordis effigiem exprimere consueverunt. Unde in sepulcri etiam significatur cor accipiunt. Christus enim Evangelio manifeste sepulcrum Cor terræ nuncupavit: Sic erit, inquit, Filius hominis in corde terræ tribus diebus & tribus noctibus. Matth. 12.

CONCORDIA. CAP. XVI.

Nequè vero me pigeat juniorum etiam inventum antiquis his subtexere, qui commenti sunt in concordia significatum duo corda vinculo colligata figurare, quod à corde vocabulum, non à citharæ chordis deducium existimarunt.

DE SPINA DORSI. CAP. XVII.

Ossa quinetiam & nervos aliquot Ægyptii inter hieroglyphica retulere, cujusmodi os illud est, quod à summa cervice multis distinctum internodiis per universum dorsum excurrit.

TITILLATIO. CAP. XVIII.

Per ejus enim picturam, nequitiam petulciorem concitatamq; titillationem significabant: siquidem humanam genituram à cerebro delabi, perque id ossis defluere, non Ægyptiorum modo, sed multorum etiam aliorum opinio fuit: Alcæonius vero præcipua, quam una cum Hippocrate Poëtarum aliquot auctoritas confirmavit. Sentire hoc ipsum Plato videtur, dum semini vim vertebralis ossis defluvium esse tradit. Hinc Maro:

Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.

Æneid. l. 4.

quod ad Anaxagoræ ὀμοιομορφίας nonnulli referunt, cujus opinionem Lucretius acriter incescit, quod putarat is:

C *Ossa videlicet ex pauxillis atque minutis* *Visceribus viscus gigni sanguemq; creari,* *Genitura*
Ossibus, & sic de pauxillis atque minutis *Sanguinis inter se multis coeuntibus guttis.* *humana*
Democritus eam ex totis pro dire corporibus, præcipuisque eorum partibus velut carnolis, fibres, & ossibus, arbitratus est. Cæterum Philosophorum & Medicorum plurium diligentia fecus rem invenit, qui genituram minime esse ossis ullius medullam, sed sanguinem potius asserunt: quibus Pythagoras etiam ad stipulatur, dum eam probatissimi sanguinis spumam esse contendit, ac alimenti nutrimentum. Hujusmodi porro sanguis ab hepate ad renes immittitur, per meatus inde ad id aptos flexuoso quodam tramite ad testes dilabitur, quod in dissectionibus apertissime compertum est. Unde Anchises, apud Maronem, paterna impulsus charitate clamat:

Projice tela manu, sanguis meus.

Æneid. l. 6.

Quod ad imitationem Pindari dixisse videtur, qui Nemeis ita, *ηλαυγες ἀργεε Φέγγειαι αἰαιδᾶν ἀντιπύου ἔστυπὸν γδ αἶμα.* Quidam Philosophorum rerum venerarum libidines in jecinore contineri arbitrati sunt, quod à Lactantio quoq; memoratur lib. de Artificio. Et Mathematici jecur à Venere regi autumant, in quoque amoris sedem Poëta omnes agnoscunt, dum Cupidinem jecur sagittis appetere ulcerareque conqueruntur. Atque ita v. 11. Proverb. Salomon: *donec transfigat sagitta jecur ejus.* Verum aliud est concupiscere, aliud commoveri ad procacitatem: alterum enim mentis, alterum corporeæ munus est vivacitatis. Quæ vero ad jecur pertinent, in Vulture satis examinata sunt. Sedenim cum renes ossi, quod supra posuimus, adhærescant, non imperite figmentum hoc suum Ægyptii commenti sunt: nam & Astronomi renes & genituram in Veneris potestate constituunt. Renes ait Varro ita dictos, quasi rivi ab his obsceni humoris oriantur. Quod vero & lumbi eidem ossi adjacent, Ægyptii per lumbos Venerem innuebant: hinc apud Comicos & Epigrammaticos Poëtas, ubi quid lascivius enunciandum fuerit frequens adeo de lumbis mentio: dum fluctuantes eos alii, alii exportatos, alii aliter dicunt. Tangit & Persius hoc, ubi lascivorum Poëmatum recitationem incescit, dicens:

Genitura humana origo. Vide Censurinum c. 4.

Lumborum varia significata.